...GA ANTIREVIZIONISTĂ!

Ziarul „Buna Vestire" din 28 Decembrie publică în prima pagină un articol al Profesorului Nae Ionescu despre utilitatea Ligii Antirevizioniste, scris cu prilejul întemeierii acesteia, însoțit de două răspunsuri — din aceeași epocă — ale „Universului".

Nae Ionescu știa să discute cu obiectivitate și polemica dusă cu el se putea menține la nivelul ridicat al ideilor. De aceea ne îngăduim această punere la punct postumă.

In articolul susmenționat, Nae Ionescu susținea că metodele potrivite spre a menține statutul politic și teritorial al României nu era propaganda făcută de o ligă antirevizionistă, ci crearea unei armate puternice și o nouă orientare a politicii externe a României.

Prea bine! Dar „Universul" nu putea nici să creeze armate, nici să conducă politica externă a țării. Acestea erau de competența guvernelor.

Constatând însă carența totală a guvernelor în domeniul propagandei naționale, „Universul" a încercat — într'un sector în care munca lui era posibilă — să suplinească această lipsă în măsura mijloacelor modeste, de care poate dispune un ziar românesc, chemând la o acțiune comună în acest scop pe orice Români, indiferent de credințele lor politice,— să nu uităm că eram în 1933 — spre a ține trează conștiința unității noastre și spre a informa în țară și peste hotare — în limita posibilului — pe toți cei care puteau avea de spus cu folos un cuvânt pentru cauza românească.

Nu aveam nici ambiția, nici putința să facem mai mult. Avântul propagandei în lume îndreptățea această acțiune. Succesul propagandei maghiare arată că ea era mai utilă încă de cât se putea crede. Imprejurarea că miniștrii de externe români s'au adresat L. A. R. spre a obține — în momente critice — o documentare, care le lipsia, dovedește în fine cât de mult era de făcut în acest domeniu și cât de puțin s'a putut face.

Dacă am avut un sentiment adânc de amărăciune, l-am găsit în faptul că s'au găsit uneori Români cu sentimente românești curate care au pus la îndoială folosul acțiunii întreprinsă de L. A. R.

Ea a primit însă două certificate, a căror valoare nu poate fi discutată de nimeni: „Adevărul" și „Dimineața" au acuzat întotdeauna L.A.R. de a fi o întreprindere comercială, iar Armand Călinescu, care a pregătit desmembrarea noastră, a împiedicat-o să funcționeze, ca pe o instituție subversivă, cu aceiași prevedere politică, cu care a organizat prigoana legionarilor și a desorganizat viața noastră publică în plină criză internațională.

ORGANIZAREA CASEI DOTAȚIEI OASTEI

TEXTUL DECRETULUI-LEGE

In „Monitorul Oficial" de Sâmbătă a apărut decretul lege pentru organizarea Casei Dotației Oastei.

Iată textul acestui decret:

ART. 1. — Casa Dotației Oastei administrează fondurile care alcătuesc „Dotația Oastei". Ea este persoană juridică de drept public.

Ministerul Apărării Naționale exercită, potrivit „legii pentru organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale", autoritatea sa asupra Casei Dotației Oastei prin Secretariatul general al Subsecretariatului de Stat al Armatei de Uscat.

ART. 2. — Scopul Casei Dotației Oastei este a acorda pensii, ajutoare, rente viagere, burse și premii în condițiile acestei legi din fondurile care formează „Dotația Oastei".

ART. 3. — Casa Dotației Oastei este administrată de un comitet de direcție numit prin decret de Ministerul Apărării Naționale pe timp de 5 ani și compus din:

a) Un membru dela Inalta Curte de Casație, după propunerile Ministerului Justiției, ca președinte;

b) Directorul personalului din Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat;

c) Un magistrat militar activ cu gradul de general;

d) Un ofițer superior în activitate de serviciu;

e) Directorul Casei Dotației Oastei.

Președintele comitetului de direcție reprezintă Casa Dotației Oastei.

ART. 4. — Comitetul nu poate delibera dacă nu sunt prezenți trei membri.

Hotărîrile comitetului se iau cu majoritate de voturi și se consemnează într'un proces-verbal de ședință.

Membrii comitetului nu primesc nicio remunerație, ci numai o indemnizație de transport fixată de către Ministerul Apărării Naționale și trecută în bugetul Casei Dotației Oastei. Numărul de ședințe într'un an nu va fi mai mare de 24.

ART. 5. — Atribuțiunile comitetului sunt următoarele:

a) Alcătuește bugetul;

b) Rezolvă cererile de pensie, rente viagere, burse și orice alte cereri prevăzute de legi sau regulamente.

ART. 6. — Directivele și hotărîrile comitetului de direcție sunt executate de către directorul Casei.

ART. 7. — Directorul Casei Dotației Oastei este numit prin decret. El conduce și supraveghează administrația în limitele prevăzute în acest decret-lege.

El este ordonator primar prin delegație și emite ordonanțele de plată.

ART. 8. — Funcționarii Casei Dotației Oastei sunt funcționari publici.

Numirile și înaintările se fac de către Ministerul Apărării Naționale la propunerea comitetului de direcție, în conformitate cu prevederile Codului funcționarilor publici.

ART. 9. — Fondul „Dotației Oastei" se compune din:

a) Fondul de rezervă al Dotației Oastei;

b) Fondul foștilor lucrători ai stabilimentelor militare;

c) Donațiuni și legate făcute de particulari;

d) Subvenția anuală prevăzută în bugetul Ministerului Apărării Naționale.

ART. 10. — Bugetul Casei Dotației Oastei face parte integrantă din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

ART. 11. — Casa Dotației Oastei plătește următoarele pensii, ajutoare, rente, burse și premii:

a) Ajutoare lunare veteranilor războiului din 1877—1878, 1913 și acelora care au luat parte la războiul din 1916—1918, în condițiunile legii din 2 Septembrie 1920;

b) Ajutoare lunare gradelor inferioare care au suferit în timpul serviciului militar, în timpul concentrării sau mobilizării, un accident, care îl pune în imposibilitate de a munci și sunt lipsiți de mijloace, dacă nu au drept la pensie.

Acest ajutor se acordă și urmașilor;

c) Rente viagere meseriașilor din diferite stabilimente militare sau militarizate deveniți infirmi, pe care Ministerul Apărării Naționale este obligat să le plătească prin deciziile fostei Case a Muncii;

d) Rente viagere pe care Ministerul Apărării Naționale este obligat să le plătească în temeiul hotărîrilor judecătorești;

e) Ajutoare viagere excepționale în condițiunile art. 22—25 din legea din 2 Septembrie 1920, precum și părinților de ofițeri și subofițeri morți în timp de pace, lipsiți de mijloace;

f) Pensii ofițerilor veterani ai războiului din 1877—1878 din Basarabia, aflați în țară;

g) Burse și ajutoare școlare copiilor sililori de ofițeri, subofițeri, maiștri militari și funcționari civili din serviciul armatei, Casei Dotației Oastei și Casei Oștirii, în activitate de serviciu, pensionari sau decedați;

h) Ajutoare lunare ofițerilor, subofițerilor, maiștrilor militari și funcționari civili din serviciul armatei, Casei Dotației Oastei și Casei Oștirii care nu au drept la pensie, pentrucă nu au îndeplinit condițiile fixate de legea generală de pensiuni.

Aceste ajutoare se acordă și urmașilor, soției și copii;

i) Ajutoare ofițerilor, subofițerilor, maiștrilor militari și funcționarilor civili din serviciul armatei, Casei Dotației Oastei și Casei Oștirii în activitate sau pensionari, pentru boală, nașteri, înmormântarea soților sau copiilor și căsătoria fiicelor, dacă dovedesc că sunt lipsiți de mijloace;

j) Pensii și ajutoare lunare foștilor lucrători ai stabilimentelor militare, conform decretului-lege nr. 2.361 din 11 Iulie 1940;

k) Premii, rente viagere, ajutoare, etc., conform clauzelor din donațiunile sau legatele făcute de particulari dacă sunt compatibile cu menirea acestei Case.

ART. 12. — Legea Casei Dotației Oastei din 28 Martie 1862 și toate modificările ei, precum și orice dispoziționi contrarii decretului-lege de față, sunt și rămân abrogate.

ART. 13. — Un regulament va desvolta normele de aplicare ale acestui decret-lege.

ART. 14. — Prezentul decret-lege intră în vigoare pe data de 1 Ianuarie 1941.

RAPORTUL D-LUI SUBSECRETAR DE STAT AL ARMATEI DE USCAT CĂTRE CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN

Domnule General,

Conform dispozițiunilor decretelor-legi nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Avem onoare a înainta pentru aprobare și semnătura Domniei Voastre alăturatul decret-lege relativ la noua organizare a „Casei Dotației Oastei".

Casa Dotației Oastei a fost înființată sub Domnitorul Alexandru Cuza, prin decretul Nr. 76 din 28 Martie 1862, cu scopul de a veni în ajutorul membrilor „Oastei".

In decursul anilor, obligațiunile Casei au evoluat, fie prin noi ajutoare acordate personalului Armatei, fie prin încetarea unor cauze care le-au dat naștere (în special: exonerația de serviciu și reangajările).

Pentru a se curma această stare de lucruri, s'a întocmit alăturatul decret-lege, care este în acord și cu noile principii care stau la baza Statului Român.

Noul decret-lege, față de legiuirea din 1862, prevede:

1. Eliminarea tuturor obligațiunilor Casei, stinse de mult, înlocuindu-le cu noi articole, care precizează în întregime toate obligațiunile ce i-au fost date în decursul anilor prin legi, regulamente, decizii și sentințe sau hotărîri judecătorești.

2. Caracterul de persoană juridică de drept public pentru Casa Dotației Oastei, noțiune necunoscută la data întocmirii legii din 1862, dar care astăzi, în cadrul principiilor actuale de drept, se impune, ca o consecință a atribuțiunilor ce-i revin.

Pentru ca Ministerul Apărării Naționale să poată exercita un control eficace asupra operațiunilor Casei, s'a păstrat și în noul decret-lege dependența ei de acest Minister așa cum de altfel prevede și legea de organizare a Ministerului Apărării Naționale.

3. Reducerea numărului membrilor consiliului de administrație dela 9 la 5, pentru a ușura posibilitatea de lucru a Casei, asigurând totuși majoritatea necesară luării unei hotăriri.

4. Acordarea unei subvenționi din partea Statului pentru mărirea fondului de ajutoare ale ofițerilor și subofițerilor.

Această subvențione, datorită Domniei-Voastre, va fi de astăzi înainte de 20.000.000 lei anual și astfel Casa Dotației Oastei va putea acorda ajutoare reale celor aflați în nevoie.

5. Acordarea atribuțiunii de ordonator primar prin delegație și emitent de ordonanțe de plată pentru directorul Casei.

6. Inscrierea ca bază permanentă, cu putere de lege, a ajutoarelor lunare plătite veteranilor dela 1877—1878, ajutoare care până acum erau achitate numai pe baza prevederilor bugetare făcute anual în bugetul său de Ministerul apărării naționale.

Primiți, vă rugăm, d-le general, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Subsecretar de stat al armatei de uscat,

General de divizie, *C. Pantazi*

ASANAREA DATORIILOR MEMBRILOR CASEI OȘTIREI

Monitorul Oficial de Sâmbătă publică următorul decret-lege pentru autorizarea Casei Oștirei pentru a face asanarea datoriilor membrilor săi:

ART. I. Casa Oștirii este autorizată a face asanarea datoriilor membrilor care au contractat împrumuturi până la data de 30 Noembrie 1940 inclusiv:

ART. II. Se exceptează dela beneficiul asanării:

Imprumuturile ipotecare și cele acordate sinistraților.

Imprumuturile care au fost obținute contrar legii și regulamentului Casei Oștirii.

Imprumuturile acordate celor care până la data de 30 Noembrie 1940 inclusiv, au obținut o condamnare definitivă pentru crime sau delicte penale.

Imprumuturile acordate acelora care până la data de 30 Noembrie 1940 inclusiv, au fost puși sub inculpare pentru crime sau delicte penale, numai până la pronunțarea definitivă a justiției.

ART. III. Condițiunile de asanare se vor fixa printr'o convenție ce se va încheia între Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Finanțelor, Banca Națională a României și Casa Oștirii.

După o luptă disperată cu un lup, un sătean a reușit să-l omoare

Târgoviște, 28 Dec.

O întâmplare ce iese din comun s'a petrecut noaptea trecută în com. Lucieni. Un lup, de o mărime considerabilă, a intrat în grajdul cu vite al locuitorului Nicolae Petrică. Acesta auzind sgomot, s'a repezit asupra lupului cu o furcă de fier și un topor. Lupul a încercat să fugă. Săteanul s'a repezit după el cu furca, lovindu-l în coaste. Fiara, îndârjită, s'a repezit la sătean înfingând colții în lemnul furcii pe care l-a rupt, apoi s'a aruncat asupra omului, mușcându-l grav de antrebrațul drept.

După o muncă disperată de câteva minute, reușind să pună mâna pe topor, săteanul i-a aplicat o lovitură sdravănă în cap, omorându-l.

D. Vladimir Spătaru, prefectul județului, auzind de isprava sa, l-a chemat la prefectură și i-a dat 1000 de lei recompensă.

Se mai semnalează lupi și în alte comuni din împrejurimi.

Hrană caldă oferită populației nevoiașe de trupele de instrucție germane

Comisia militară germană a început să distribue populației nevoiașe din localitățile în care sunt încartiruite trupele de instrucție germane, hrană caldă pregătită în bucătăriile de campanie germane.

Distribuția hranei a început în ziua Crăciunului și va continua de acum înainte în mod regulat odată pe săptămână.

Acest fel de ajutor pentru populația nevoiașă este organizat după sistemul de ajutor în timpul iernii, practicat în Germania.

Sărbătorile Crăciunului la comandamentul trupelor germane de instrucție din România

Cantități enorme de cozonaci și prăjituri au sosit din Germania ca un supliment de aprovizionare pentru trupele Reichului în România, cu prilejul sărbătorilor Crăciunului

Pentru starea și forța combativă a unei armate a fost totdeauna importantă o bună alimentare și o organizare perfectă a servicilor.

Supremul Comandament German s'a arătat, în timpul vijelioaselor înaintări ale armatei germane în Polonia, ca și în neasemuitele bătălii de urmărire din Franța, cari s'au desfășurat cu o iuțeală nemaipomenită, ca un maestru neîntrecut în organizarea de servicii. Acestea sunt organizate pe atât de metodice și de multilaterale, încât un moment de surpriză este exclus dela început, toate posibilitățile evidente fiind prevăzute și gândite în așa fel, încât să poată fi oricând folosite. La un serviciu astfel organizat nu este nevoe să se conteze pe depozitele alimentare ale dușmanului, fiindcă fiecărui soldat îi poate fi eliberată rația lui, din depozitele proprii, după o metodă bine chibzuită.

Chiar în războaiele „fulger" ale Führerului, adaptarea extraordinară și iuțeala de organizare a serviciilor germane au anihilat influența permanentă a dușmanului asupra serviciilor și drumurilor, aprovizionarea soldatului german nefiind nici odată primejduită.

Când prietenia româno-germană a adus în țară trupele germane de instrucție, acestea au reușit, după foarte scurt timp dela sosirea lor, să se aprovizioneze din depozitele germane. Mulțumită întâmpinării binevoitoare a guvernului român și a armatei, s'a realizat și în România punerea imediată în funcție a organizației germane de aprovizionare, astfel încât economia alimentară a Românfei n'a fost nici un moment vătămată. De săptămâni întregi se scurg spre România transporturi de alimente cari, străbătând distanțe enorme, sunt adunate la noi în depozite pentru aprovizionarea soldaților germani din întreaga țară.

De câteva zile mai ales, se lucrează în aceste depozite cu mult spor. La rațiile zilnice obișnuite s'au adăogat acum suplimente importante, cari trebue să fie împărțite de sărbătorile Crăciunului. Acest gest este un salut al patriei germane către soldații ei, cari împreună cu camarazii lor români, departe de orașe și locuințe omenești, în singurătatea munților și a stepelor, își îndeplinesc datoria.

Peste drumurile și pasurile înzăpezite trec camioane după camioane, pentru a îndulci cu cuprinsul lăzilor și al sacilor, sfânta seară a Crăciunului. In afară de mii de țigări, patria a trimis fiilor săi cantități mari de cozonaci, prăjituri, ciocolată, bomboane, lumânări de Crăciun și multe alte bunătăți și semne de dragoste din Germania, fără de cari, un Crăciun german nu poate fi închipuit. Toate aceste cantități vor fi împărțite zilnic ca adaus aprovizionării obișnuite.

Dacă intendantul suprem al misiunei germane arată că în trecut au fost livrate pentru trupele germane de instrucție din România 780 de tone carne și conserve de mezeluri (adică 1.500.000 cutii de conserve, apoi această cantitate nu este deloc surprinzătoare față de aceea a alimentelor de „plăcere" venite acum. Căci acum au sosit din Germania: 140 tone de cafea prăjită, în raport doar cu 12 tone de cafea „înlocuitoare"; 2,5 tone ceai veritabil, cari au umplut până acum cestile soldaților germani și peste 100 tone unt a trimis „săraca" Germanie, din depozitele ei uriașe, ca rație normală pentru trupele ei de instrucție din România.

La toate aceste se mai adaugă multe altele, ce sunt necesare pentru hrană de pildă, din untură au sosit săptămânile trecute 150 tone slănină, untură și salam din Germania.

Fiindcă trupele de instrucție își coc pâinea lor prin companiile de brutării proprii, consumul de făină este natural foarte mare, așa încât trimiterea de făină din Reich se ridică acum la mai multe mii de tone. Până acum au fost distribuite brânzeturi în cantitate de 260 tone.

Listele depozitului german de alimente vorbesc dela sine despre hrana multilaterală a soldatului german. Ele fac dovadă că Reichul e înzestrat pe deplin nu numai pe bază militară, ci și pe bază economică.

Așa precum petrec soldații germani în cercurile camaraderești române, tot așa și soldații români, ca oaspeți ai camarazilor lor germani, vor petrece cu aceștia în mai multe locuri serbările Crăciunului. Ei vor fi martori cum Germania îndepărtată gândește la soldații ei din România, cari, chemați de o conducere de stat prevăzătoare, vor fi ei înșiși martori însărcinați ai Reichului și vor vedea reorganizarea nouă a țării românești.

APROVIZIONAREA IAȘILOR CU FĂINĂ DE GRÂU

Iași, 27 Decembrie

Mormăit din localitate au adus la cunoștința autorităților că nu este suficient grâu spre a asigura aprovizionarea orașului, de sărbători, cu pâine. D. prefect Alex. Ventonic a convocat o adunare la Camera de comerț, spre a se discuta chestiunea. La această consfătuire, au luat parte d-nii: dr. Poleacu, primarul orașului; Alex. Ventonic, președintele Camerei de comerț și morarii și brutarii din oraș.

După discuții lungi, s'a hotărît să se aducă făină dela Tg. Frumos și Podu-Iloaei, unde este suficient grâu.

D. primar Poleacu a hotărât să reducă taxele percepute de primărie la făina ce se va aduce, pentru ca astfel să nu se urce prea mult prețul făinii și în consecință, al pâinii.

Astfel, făina adusă din afara orașului va costa 13,70 lei kg., față de 13,60 lei kg., cât costă făina din oraș.

In acest mod, s'a asigurat aprovizionarea orașului cu făină până ce se vor deschide drumurile și se va aduce făină din județ.

Pentru reconstrucția bisericii din Ivești (Tecuci)

Biserica Sf. Gheorghe din Ivești (Tecuci), așa cum arată după cutremurul dela 10 Noembrie.

Monumentala biserică din Tg. Ivești (Tecuci), ctitorie a vechii familii boierești Balș, construită sub privighetorea d-lui arh. I. D. Trăianescu și impodobită cu picturi de regretații P. Bulgăraș și Țintă, a avut de suferit mult de pe urma îngrozitorului cutremur dela 10 Noembrie.

S'a cerut sprijinul guvernului și al eparhiei Romanului pentru repararea stricăciunilor. Părintele iconom-stavrofor Alexandru Cristea, parohul bisericii, deși e în pragul pensionării, se simte legat sufletește de această sf. biserică prin cei 40 ani de muncă în altarul credinții strămoșești. Sf. sa face un călduros apel către bunii creștini ca să vină în ajutorul sfântului lăcaș de rugăciuni, trimițând obolul lor pe adresa **parohiei Ivești din jud. Tecuci.**

Ungaria... „Trimilenară"!

de G. POPA-LISSEANU

In vreme ce știința ungurească ne neagă nouă Românilor, continuitatea în regiunea Carpaților și a Dunării de jos, și în vreme ce aceeași știință este aplicată să admită teoria lui Peisker despre originea noastră transdanubiană și asiatică, istoricii unguri din timpul din urmă, inversând rolurile, caută pentru Unguri să le dovedească filiațiunea și înrudirea cu civilizația străveche a legendarilor Cimmerieni de acum trei mii de ani. Noi, Românii, asiatici, iar ei, Ungurii, europeeni!

Iată argumentarea istoricilor unguri:

Pornind dela ideea că numele de *Vlah* a însemnat într'o vreme păstor, sau cioban nomad — deși această accepțiune a cuvântului este de dată târzie — I. Peisker a emis în timpul din urmă strania părere că Vlahii, adică Românii, ar fi de origine turanică, că adică ei ar fi rezultat din fuziunea unor nomazi turanieni veniți în Europa din Asia, din regiunea Altai, cu populațiunea indigenă romanizată din Peninsula Balcanică și că deci, de aci, de peste Dunăre, și-ar fi trăgând obârșia întregul neam românesc.

Pentru orginea noastră asiatică și pentru nomadismul românesc Peisker crede a fi găsit un argument și în identificarea noastră cu Brodnicii, un popor care se constată de documente a fi locuit odinioară până și în regiunile îndepărtatului Don, dela Marea de Azov. Acest argument îl folosește împotriva persistenței noastre în Dacia și istoricul ungur Hunfalvy, vestit pentru prejudecățile sale în problemele românești.

Aceasta, în ceeace privește pe Români. Cât despre Unguri, iată cum știința ungurească se străduește să-i așeze, încă de acum trei mii de ani, în mijlocul Europei:

In ultimul număr — Noembrie 1940 — din *Nouvelle revue de Hongrie*, Ladislau Galdi, cunoscut cetitorilor pentru sentimentele sale șovine, caută să scoată în evidență, în cronica sa științifică, ideile de bază ale istoricilor maghiari privitoare la civilizația din Ungaria din decursul veacurilor.

Astfel, știința mai nouă ungurească susține, pe temeiul descoperirilor arheologice, că înainte de civilizația scitică, a existat o epocă de civilizație, destul de desvoltată, prescitică, o *civilizație atribuită Cimmerienilor*, un popor despre care ne vorbesc Homer și Herodot și despre care cei mai mulți istorici știau până acum că este înrudit cu Tracii. Acum însă acești Cimmerieni sunt declarați ca făcând parte din civilizația prescitică și urmele lor arheologia le constată în obiectele de harnașament descoperite în timpul din urmă în Ungaria.

Istoricii unguri de astăzi caută să facă dovada că valurile de popoare ce s'au scurs în decursul veacurilor din Asia spre Europa — dintre cari cel dintâi val va fi fost al Cimmerienilor și cel din urmă al Ungurilor — au trebuit să lase urme evidente pe cari le constată acum descoperirile arheologice.

Civilizația aceasta înfloritoare ce s'a desvoltat pe solul Ungariei în mileniul întâi, înainte de era creștină, a avut, după scriitorii maghiari, o răspândire până în depărtatele regiuni ale Siberiei și a venit în atingere și cu cultura Hunilor din Asia, așa numiții *Hioung-nou*, amintiți de atâtea ori în cronicile chineze. Astfel istoria cavalerilor prescitici se aduce în legătură cu istoria Hunilor.

Cu aceasta, *istoriografia* maghiară ajunge la al doilea moment însemnat al patriei ungare: *epoca Hunilor*.

Hunii, ai căror urmași Ungurii se mândresc a fi, și-au făcut apariția în Europa, la anul 375, deci cu mai bine de cinci secole înainte de venirea Ungurilor. După istoricii maghiari, Hunii nu sunt un singur popor, ci un conglomerat de elemente etnice. Chiar și limba Hunilor, întru cât ea ne este cunoscută din rămășițele ce ni s'au păstrat, cuprindea atât elemente indoeuropene și gotice cât și elemente turco-tătare. La curtea regelui Attila, după cum ni-o mărturisesc contimporanii de atunci, se vorbeau curent trei limbi: limba hunică a Hunilor, limba Goților adică limba germană și limba Ausonilor, adică limba latină populară.

Mai importantă însă, decât aceste constatări filologice, este supraviețuirea tradițiilor hunice în lumea maghiară. Aceste tradiții s'au păstrat atât în identificarea unor nume de localități, ca bunăoară Aquincum cu Palatul lui Attila, cât și în izvoarele scrise. Acestora s'ar datora mai ales cristalizarea legendelor huno-maghiare.

Astfel, istoria Ungurilor în Europa centrală s'ar prelungi înapoi cu încă câteva secole.

Dar, legătura dintre Huni și Unguri o fac și *Turco-Bulgarii*, cari constituesc al treilea moment însemnat în preistoria patriei ungare. Știința maghiară însă nu exclude nici posibilitatea ca Ungurii păgâni să fi păstrat o amintire, mai mult sau mai puțin vagă, despre dominațiunea lui Attila.

Cercetările ungurești din timpul din urmă s'au îndreptat în special asupra Bulgarilor. Acestora li se caută rămășițele originei lor turanice, făcându-se o serie de studii asupra idiomului slav adoptat, asupra vechiului lor cult păgân, precum și asupra diferitelor aspecte de cultură bulgaro-turcă. Prin aceste studii învățații unguri năzăjduesc să lămurească la rândul lor civilizația materială și spirituală a strămoșilor lor de odinioară. Și aceste studii le găsesc istoricii maghiari cu atât mai necesare, cu cât la venirea lor în Europa au dat peste triburi de bulgari stăpânind regiuni la Nordul Dunării.

Și, în vreme ce civilizația ungurească ajunsese acum, în al treilea mileniu de existență, la atâta desvoltare, strămoșii Românilor Turanieni nomazi, poate că nici nu vor fi pornit încă cu turmele lor din Asia, din regiunea Altai, ca să se apropie de Dunăre, pe care trecând-o să se romanizeze apoi în Peninsula Balcanică și de unde în urmă să se infiltreze pe nesimțite în teritoriul unguresc din ținutul Carpaților!

Așa știu Ungurii să interpreteze istoria!

Recensământul maghiar dela 1 Ianuarie 1941

Cum au pregătit maghiarii recensământul din 1910 în Transilvania

de prof. I. BOZDOC

Graba și sălbătăcia cu care noul regim unguresc din nordul Transilvaniei a șters orice urmă a vieții de stat românesc, care în cei 22 de ani din urmă a însemnat civilizație, progres și omenie, abia acum începe să fie înțeleasă deplin.

Desființarea tuturor instituțiunilor culturale și economice românești; dislocarea unor comune întregi și izgonirea peste granită a atâtor mii de români — cum s'a făcut cu întreaga populație românească din Voșlăbeni, Poiana Sărată etc. — este o „necesitate de stat" pentru Unguri, căci ei vor să arate lumii, că săcuimea este sută la sută ungurească, iar n'a crescut, ci ar fi în scădere, numărul Românilor nu numai că De aceea față cu recensământul din 1910 și 1930 cel dela 1 Ianuarie 1941 trebuie să arate un progres în creșterea populației ungurești din Transilvania ocupată și ...o scădere în special a „valachilor".

Să nu anticipăm însă! Să le recunoaștem „bunele intenționi" și la înjurăturile din ajunul Crăciunului rostite contra recensământului nostru din 1930, contra căruia au invocat mărturia lui Vancsa Joska adv. în Tg. Mureș, ca un certificat al „românismului", contra barbarelor metode, să le opunem câteva date din surse maghiare.

CUM AU PREGATIT UNGURII FAIMOSUL RECENSAMANT DIN 1910?

Iată un buletin maghiar de recensământ din 1910:

„a, Minta. (Model: a) Számlálolap (Buletin de Recensământ) (Altalanos Utasitas. Budapest 1910). P. 12. **Limba maternă** (acea limbă pe care o declară a sa și o vorbește mai bine și mai cu plăcere) pag. 49. Definiția **limbii materne** și a cuvintelor **mai cu plăcere**, se precizează la pag. 42 astfel:"... Prin urmare e de reținut, că deși limba maternă de cele mai multe ori este identică cu limba pe care oricine a învățat-o în copilărie dela mama sa, **totuși poate veni cazul ca limba maternă a copilului să fie alta decât a mamei sale.** (Sublinierile sunt ale ministerului unguresc), în deosebi dacă copilul și-a însușit o altă limbă, deosebit de a mamei sale, **fie în grădina de copii, fie în școală**, sau prin alt contact social, sau în urma faptului, că părinții sunt de limbi materne deosebite,.. Cine nu înțelege?!

„Atât ca limbă maternă, cât și ca altă limbă vorbită se va putea înscrie totdeauna numai o limbă vie, prin urmare: limba evreească, sau ebraică nu se va putea înscrie. La atari indivizi de religie ebraică — aflători în unele regiuni ale țării, cari vorbesc o limbă germană stricată, amestecată cu ebraică, așa zisul jargon ca l. maternă li se va înscrie l. germană. „Evreii deci nu pot fi decât, sau unguri sau, dacă nu știu nicio boabă ungurește, pot fi germani, dar ca minoritate nu există? (pag. 42). Cine ar fi îndrăznit apoi să spună, că nu vorbește **bucuros limba maghiară?** (Evreul cârciumar, comerciant etc. sau bietul român, care era întrebat de către agentul de percepție, notar? (recensorii). Că știa țăranul cere un bilet de tren în limba lui Arpad (altfel i se refuza) **vorbia cu plăcere** limba ungurească și la rubrica 13 se completa: **știe** ungurește; iar faptul de a ști rosti câteva înjurături în românește era calificație suficientă pentru a fi numit funcționar public în sate curat românești.

După ce în dispozițiunile generale s'a lichidat cu evreii, trecându-i în massele ungurești și, nicidecum între nemți, au rămas țiganii, cari mai puteau spori numărul ungurilor.. Deacea d. director general al statisticei de stat dr. Iuliu Vargha în instrucțiile cu nr. 10468 dispune: „La înscrierea limbei materne și alte limbi vorbite, dar în special **la înscrierea limbei statului se va pune o grije deosebită**". (Ord. nr. 10468 pag. 2). Apoi, continuă:

„Limba țiganilor încă e o limbă vie și trebuie evidențiată, dacă respectiva familie țigănească o vorbește aceasta obișnuit, altfel se trece între cele vorbite obicinuit, chiar dacă o vorbește numai fragmentar". Așa au trecut apoi și toți țiganii în numărul **elementului alcătuit de stat.** De atunci și vorba de mândrie la țigani: **„Sunt țigan Ungur!"**

Prefecții județelor, cari aveau îndrumări precise de scopul urmărit prin recensământ, prin circularele lor atrag atențiunea subalternilor în special asupra punctelor: 9, 10, 11, 12, 13, 14, cari priviau starea materială și limba populației, în urma căror vigilențe s'au adus legile economice între 1916—18 asupra circulației bunurilor.

E interesantă pentru mentalitatea Ungurilor și îndrumarea ce o dau recensorilor (pag. 40) privitor la proprietate: „Se va înscrie în buletinul de proprietate nu numai averea din comună, ci și cea afară de comună, **chiar și casele și averile de peste granițe** sau arenzile" (Săcui proprietari de imobile, arenzi etc. din vechiul regat). Sunt interesante și instrucțiunile prefecților ex. Cerc nr. 8284/910 — Mureș, către prim pretori: „Să studiați în special pct. 9, 10, 11, 12, 13, 14, din Instrucțiuni" iar ministerul de comerț în adresa făcută prefecților spune: „Recensământul din 1910 **are importanță mai mare ca de obiceiu, căci în ultimele decenii s'au petrecut mari prefaceri în special în orașe și sate mai mari din punct de vedere al naționalității, religiei etc. așa că rezultatele recensământului din 1900 sunt complect depășite de fapte".**

Cu aceste mijloace și-au în... nui bloc al minorităților.

Darurile de Crăciun oferite de Conducătorul Statului, unităților de instrucție germane aflate în România

Cu ocazia celui de al doilea Crăciun dela începutul războiului, Conducătorul Statului, Domnul General Antonescu, a remis comisiei militare germane un însemnat număr de daruri frumoase, pentru a fi împărțite între soldații germani din unitățile de instrucție ce se află în România.

Soldații germani au primit cu letele cu multă bucurie și recunoștință.

Șeful comisiei militare germane, Generalul de cavalerie Hansen, a exprimat Conducătorului de Stat, D. General Antonescu recunoștința sa personală.

O RECTIFICARE

Acum câteva zile o agenție telegrafică anunța că d. Mohzen Rais „ministrul Irakului ar fi așteptat la Sofia", că „va vizita apoi Atena" și că „va avea sediul la București".

Știrea este complect eronată.

D. Mohzen Rais este ministrul Iranului, nu al Irakului, la București unde își are sediul de doi ani. D-sa este în acelaș timp acreditat la Belgrad, Sofia și Atena și n'a plecat decât pentru câteva zile la Belgrad, neintenționând deocamdată să meargă în celelalte capitale balcanice.

Facem cuvenitele rectificări ale unor cu atât mai regretabile erori cu cât sunt venite din partea unei agenții telegrafice.

La oameni cu viață sedentară și cu o alimentație prea abundentă, un pahar cu apă naturală purgativă **FRANCISC IOSIF** — luat pe stomacul gol, — asigură golirea intestinului și astfel, normalizează circulația sângelui, limpezește mintea și dă un somn liniștit. Consultați medicul D-voastră! 5015